

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Μία ενδιαφέρουσα έρευνα του διασήμου Ἀμερικανού δημοσιογράφου Ουίλλιαμ Σήμπρουκ.— Ἡ χρεωκοπία τῶν γκάγκστερς. Ἀγνωστες τραγωδίες τοῦ ὑποκόσμου.— Πῶς ἐχρεωκόπησε ὁ ἀρχηγόκακτερ Ρίτσαρντ Κάνφιλντ.— Ἡ αὐτοκτονία τοῦ Ἀρνολτ Ροθστάιν, τοῦ «βασιλέως» τῶν χαρτοπαιγνίων.— Τὸ μυθιστόρημα τῆς ζωῆς τοῦ Βίνσεντ Κόλ, κλπ. κλπ.

Ο περίφημος Ἀμερικανός δημοσιογράφος Ουίλλιαμ Σήμπρουκ, εἰδικός γιὰ μεγάλες ἐρευνες στὸν ἐγκληματικὸν ὑπόκοσμο τῆς Ἀμερικῆς, δημοσίεψε πρὸ ἡμερῶν, στὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» μιά σειρά ἀπὸ ἀποκαλυπτικά ἄρθρα γιὰ τὸ προσεχές τέλος τῆς βασιλείας τῶν Ἀμερικανῶν ἐγκληματιῶν μετὰ τὸν χαρακτηριστικὸν κ' εὐγλωττον τίτλο «Τὸ λυκόφως τῶν γκάγκστερς».

Ὁ Ουίλλιαμ Σήμπρουκ παρατηρεῖ πολὺ σωστά σ' αὐτὰ τὰ ἄρθρα του ὅτι ἡ παγωγή, δηλαδὴ τὸ «κιντνάπινγκ» ὅπως λέγεται στὴν Ἀμερικὴ, εἶνε τὸ τελευταῖο «ἀτού», ἡ τελευταία σωτηρία τῶν ἀνέργων γκάγκστερς. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ἀπαγωγὴς στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, παρουσιάζουν ἕνα τόσο καταπληκτικὸν ἀριθμὸ. Τὸ «κιντνάπινγκ» εἶνε γι' αὐτοὺς τὸ μόνο πειὰ προσδοκώμενον ἐπάγγελμα. Ἄλλοτε εἶχαν τὶς ληστείες τῶν τραπεζῶν καὶ τοὺς ἐκβιασμοὺς τῶν καταστημάτων. Μὰ κ' ἡ δυὸ αὐτὲς ἐπιχειρήσεις δὲν ἀποφέρουν πειὰ κανένα κέρδος, ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως. Ἡ τράπεζες κλείνουν ἢ μιά κατόπιν ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ κράχ στὸ χρηματιστήριον κάνουν θραῦσι καὶ οἱ ἔμποροι κάθονται ὅλην τὴν ἡμέρα μετὰ σταυρωμένα τὰ χέρια στὰ μαγαζιά τους. Πῶς λοιπὸν αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι νὰ πληρώσουν τὸ μηνιαῖο «χαράτσι» τοὺς στοὺς γκάγκστερς καὶ εἰδικῶς στοὺς «ράκετερς», ὅπως λέγονται οἱ ἐκβιασταί, ὅταν ἔχουν ἄδειο τὸ ταμεῖο τους;

Ἡ ἀπαγωγὴς στὴν Ἀμερικὴ εἶνε λοιπὸν ἡ μόνη διέξοδος τοῦ ἐγκληματικὸν ὑπόκοσμου. Σ' αὐτὲς τώρα καταφεύγουν ἀκόμα κ' οἱ τρομοκρατοῦσαν κ' ἐλυμαίνοντο ἄλλοτε ὀλόκληρες πολιτείες. Ἡ οικονομικὴ κρίσις τοὺς τσακισε ὅλους ἀνεξαιρέτως, γιὰ τὴν οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν μιά πολὺ περίεργη ψυχολογία. Μόλις οἱ κακοποιοὶ αὐτοὶ κατῶρθωσαν νὰ συγκεντρώσουν κολοσσιαῖες περιουσίες, θέλησαν ἀμέσως νὰ ἐπιδοθοῦν σ' ἐντιμὲς ἐπιχειρήσεις κ' ἡ τρελλὴ αὐτὴ μανία τους ἔγινε ἡ καταστροφή τους. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ τοῦ πνεύματος τῶν ἐγκληματιῶν στὸν Νέον Κόσμο. Κάθε κακοποιός, μόλις κερδίσει ἕνα σχετικῶς σεβαστὸ ποσὸ χρημάτων, δὲν συλλογίζεται πειὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὶς ὑποπτες ἐπιχειρήσεις του, ἀλλὰ λιποτακτεῖ ἀπὸ τὴν συμμορία του καὶ προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρό του: νὰ δημιουργήσῃ οἰκογένεια, ν' ἀποκτήσῃ ἕνα σπίτι, νὰ ζήσει φρόνημα ὅπως ὅλος ὁ κόσμος. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συμμοριῶν, οἱ ἀρχηγόκακτερς, ἀγοράζουν νυκτερινὰ κέντρα καὶ θεάτρα καὶ προσπαθοῦν νὰ κερδοσκοπήσουν μ' ἕνα συνήθη κ' ἐντιμὸν τρόπο. Δὲν εἶνε δὲ λίγοι ἐκεῖνοι πού καταφεύγουν καὶ στὴν ἐκμετάλλευσιν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Μὰ ὅλοι τους, ἀργὰ ἢ γρήγορα, καταστρέφονται μετὰ τὸν πιὸ τραγικὸν τρόπο ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως πού δὲν ἐπιτρέπει σὲ καμμιὰ δουλειὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Ὁ Ουίλλιαμ Σήμπρουκ λοιπὸν μᾶς ἀποκαλύπτει τὶς ἀγνωστες αὐτὲς τραγωδίες διαφόρων περιφήμων ἀρχηγόκακτερς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν χρεωκοπία τοῦ Ρίτσαρντ Κάνφιλντ, τοῦ «βασιλέως» τῶν «ράκετερς» τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ Κάνφιλντ εἶχε μιά συμμορία ἐκβιαστῶν ἀπὸ 10 περίπου μέλη κ' ἐλυμαίνετο τὰ ἐστιατόρια, τὰ μπάρ καὶ τὰ νυκτερινὰ κέντρα τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης. Μετὰ τοὺς ἐκβιασμοὺς αὐτοὺς κατῶρθωσε μέσα σὲ λίγα χρόνια νὰ σχηματίσῃ μιά περιουσία ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια δολλάρια! Εὐχρησιστὴς τότε ἀπὸ τὶς δουλειὲς αὐτὲς, θέλησε νὰ τοὺς δώσῃ ἕνα τέλος καὶ ν' ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα. Μιά ἡμέρα λοιπὸν, παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχηγία τῆς συμμορίας κ' ἔγινε διευθυντὴς τοῦ τράστ τῶν ὑφαντουργει-

ων τοῦ Τσέστερ! Μὰ ἡ κρίσις τὸν σάρωσε κ' αὐτὸν ὕστερ' ἀπὸ δυὸ χρόνων ἀπελπισμένες προσπάθειες κ' ἔτσι σήμερα ὁ τρομερὸς Ρίτσαρντ Κάνφιλντ, πού δὲν ἔχει πειὰ οὔτε ἕνα σέντ ἀπὸ τὰ 50 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἀλητεύει ἀνεργὸς στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης...

***

Ἐνας ἄλλος ἀρχηγόκακτερ, ὁ Ἀρνολτ Ροθστάιν, ὁ «βασιλεὺς» τῶν ἀποκρύφων χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 20 ὀλόκληρα χρόνια ἔζησε μετὰ μιά ἀφάνταστη πολυτέλεια, πού θύμιζε τὴν ζωὴ τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, θέλησε μιά ἡμέρα νὰ ἰδρῦσῃ μιά μεγάλη Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιχειρήσει διέθεσε ὅλη τὴν κολοσσιαία περιουσία του, μὰ ἡ δουλειὴ δὲν πῆγαν διόλου καλά καὶ ὁ Ἀρνολτ Ροθστάιν εἶδε τέλος πῶς εἶχαν ἐξατμισθῇ ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν κεφαλαίων του. Μπροστὰ λοιπὸν σ' αὐτὴν τὴν τραγικὴ διαπίστωση δὲν βρῆκε καμμιὰ ἄλλη λύσιν παρά νὰ τινάξῃ τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Μιά νύχτα, ἀράδιασε πάνω στὸ γραφεῖο του τὰ ἔντεκα δολλάρια πού τοῦ εἶχαν ἀπομείνει στὴν τσέπη, πέρασε ἕνα φρέσκο τριαντάφυλλο στὴν κομβιοδόχη του κ' ἀπαθέστατα, σάν ἄνθρωπος πού πληρώνει τὸ σφάλμα του, στήριξε τὴν κἀνήν τοῦ πιστολίου του στὸν δεξιὸ του κρόταφο καὶ τράθηξε ἀπότομα τὴν σκανδάλη.

***

Πιὸ τραγικὴ ἀκόμη εἶνε ἴσως ἡ παρακαμὴ τοῦ ἀρχηγόκακτερ Βίνσεντ Κόλ, πού τρομοκρατοῦσε τὸ Σικάγο κατὰ τὸ 1932. Ὁ ἀστυνόμος Μάλνορ, πού ἔτυχε νὰ τὸν πλησιάσῃ πολλές φορές, τὸν περιέγραψε ὡς ἕναν ἀνθρωπο-πάνθηρα. «Ὁ Βίνσεντ Κόλ, ἔγραφε τότε, εἶνε ἕνας νεαρὸς γκάγκστερ εἴκοσι μόλις χρόνων. Μέχρι χθὲς τριγύριζε στοὺς δρόμους ἀνεργὸς καὶ πεινασμένος. Σήμερα, ἡ ἀπόγνωση καὶ ἡ τρέλλα, τὸν ἔκαναν ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ σκληροὺς καὶ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους γκάγκστερς. Ὁ Βίνσεντ Κόλ μὲ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν πάνθηρος. Εἶνε μελαχρινός, ζωηρός, μ' ἀδυσώπητα μάτια καὶ μετὰ καρδιά αἰμοβόρου θηρίου».

Ὁ νεαρὸς λοιπὸν αὐτὸς γκάγκστερ, εἶχε τόση τόλμη, ὥστε ἀντὶ νὰ καταφύγῃ κ' αὐτὸς σὲ ληστεία κ' ἐκβιασμοὺς φιλησύχων Ἀμερικανῶν, ἐπετέθη ἐναντίον τῶν ἀρχηγῶν διαφόρων συμμοριῶν, τοὺς ὁποῖους ἀπήγαγε καὶ πῆρε κατόπιν κολοσσιαία λύτρα γιὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ.

Ὁ Βίνσεντ Κόλ ἐργάζετο μετὰ πολὺ λίγους συντρόφους πού ἦσαν ὅλοι τους νέοι, ἀπὲς πεισμένοι καὶ φιλόδοξοι. Ὁ δὲ ἀστυνόμος Μάλνορ, πού ἀναφέραμε, προσθέτει ὅτι ἡ διαφορά πού χωρίζει τοὺς παλαιὸς γκάγκστερς ἀπὸ τοὺς σημερινούς βρίσκεται στὴν ἡλικία. Ὁ παλιὸς γκάγκστερ ἦταν ὄριμος ἄνδρας, μετὰ πείρα ζωῆς κ' ἀρκετὴ φρόνησι. Οἱ σημερινοὶ γκάγκστερς ἀντιθέτως εἶνε νεαρῶτατοι κ' ἐκεῖνο πού τοὺς χαρακτηρίζει δὲν εἶνε τὸ λογικὸ μυαλό, ἀλλὰ ἡ ἀπάνθρωπη σκληρότης, τὸ τρελλὸ θάρρος καὶ ἡ ἀπεριόριστες φιλοδοξίες.

Τὸ περίεργον τώρα εἶνε ὅτι ὁ Βίνσεντ Κόλ δὲν ἐνωχλήθηκε ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, μολοντί εἶχε ἕνα θωρακισμένον αὐτοκίνητον καὶ πολλὰ πολυβόλα στὴν διάθεσί του. Πῶς αὐτὸ τώρα; Ἀπλοῦστατα, δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν συλλάβῃ, γιὰ τὴν κυνηγοῦσε τοὺς διαφόρους «δημοσίους κινδύνους» δηλαδὴ τοὺς ἀρχηγόκακτερς πού εἶχαν ἐπικηρυχθῇ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. Μετὰ τὸν τρόπο αὐτό, ὁ Βίνσεντ Κόλ εἶχε συλλάβῃ τὸν Μπίγκ Λῶρενς, τὸν «βασιλέα» τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν. Μὰ δὲν τὸν παρέδωσε φυσικὰ στὴν ἀστυνομία. Πῆρε ὡς λύτρα 3 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ τὸν ἄφησε ἐλεύθερον, σκηνοθετῶντας

(Συνέχεια στὴν σελίδα 44)

— Ἀδύνατον!... Ἀδύνατον!... ἀρχισε νὰ φωνάζῃ ὁ ἀρχηγόκακτερ Τζάκ Ὀλλυ.

